

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

73ste jaargang
april 2016

2

PAGINA	IN DIT NUMMER:
2	Van de voorzitter
3	Meditatie Ps. 62:2
5	Bijbelstudie over Jozua 8
7	Themadag
8	Bijbelstudie over Johannes 4:5-8
10	Boekbespreking
11	Nieuws vanuit Veenendaal
12	Het genadeverbond, BGD, Par. 44
14	Jaarverslag 2015
16	In memoriam R.E. Weide
18	Notulen bestuursvergadering
20	Verslag ledenvergadering
25	Lezing Gastvrijheid
30	Vragen staat vrij

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio september

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie e.d.)

Abonnement

Leden € 12,50 per jaar
Niet-leden € 17,50 per jaar
Losse nummers € 2,50 per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden, hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie, microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het auteursrecht.

Van de voorzitter

Ook nu schrijf ik mijn stukje op zaterdagavond. Die stille avond waarin je denkt aan de volgende dag en waarin je bidt om Gods zegen over de diensten die overal gehouden zullen worden. Ik denk vanavond ook aan een aantal broeders die in de achterliggende tijd zijn overleden en die we hebben leren kennen als broeders die van harte meeleefden met onze mannenbond. Op de bondsdagen lieten ze weinig verstek gaan en op menige besturenmiddag waren ze betrokken aanwezig. We zullen hen in onze kring missen, omdat de HEERE hen bevorderd heeft tot hoger heerlijkheid. Zij laten ook een grote lege plaats achter in de kring van hun geliefden, maar ook op de mannenvereniging waarvan zij jarenlang (bestuurs)lid zijn geweest. Tegelijk komt de vraag op: wie gaat de plaats opvullen van al die broeders die de mannenvereniging op wat voor manier ook hebben verlaten? Als bondsbestuur horen we dat verschillende mannenverenigingen groeien en dat ook jonge broeders aantreden. Prachtig! Tegelijk is er een niet gering aantal mannenverenigingen waar de vergrijzing toeslaat en doorgaat en dat baart zorg. Het lijkt me goed dat elke mannenvereniging voortdurend nadenkt over hoe het ledenaantal uitgebreid zou kunnen worden en daar ook daadwerkelijk stappen in onderneemt. Het als mannenvereniging samenkomen rondom Gods Woord blijft een mooie en waardevolle vorm van verenigingsleven.

Ik wens u nog een aantal fijne avonden in dit seizoen toe.

Een hartelijke groet, geliefde broeders!
Ds. C.J. Droger

‘Immers is mijn ziel stil tot God; van Hem is mijn heil.’

In deze psalm wordt teer over de stilte gesproken. Terwijl die in Davids omgeving ver te zoeken is. Het was gedaan met de rust aan het hof van koning David! Overal lawaai en spottende mensen. Openlijk deden ze zich vleidend voor, maar van binnen meenden ze er niets van. Ze staken David naar zijn kroon en troon. Ze spotten met Davids God. Zelfs zijn eigen familie! David moet vluchten. En hij spreekt zichzelf aan: mijn ziel, keer u stil tot God! Hoewel Absaloms daad af te keuren is, ziet David in die paleisrevolutie toch een fingerwijzing van God. Bezoekt de Heere Zijn knecht voor wat in het verleden gepasseerd is? David gaat het paleis uit en vlucht via het Kedrondal naar het overjordaanse. David krijgt de rust opgezegd, omdat de Heere hem wat te zeggen heeft.

De onrust in ons leven is er doordat wij de ‘stilte’ hebben weggejaagd. Door tegen God in te praten in ‘t Paradijs. En als je iets waardevols verliest, zoek je het net zo lang tot je het terugvindt. Maar deze stilte moet van Boven geschonken worden, bij God vandaan. Daarvoor gebruikt de Heere nu de te veroordelen opstand van Absalom om David stil te zetten. ‘Wie mij veracht, God wou mij niet verachten!’ De HEERE heeft David wat te zeggen. Daar in de eenzaamheid van de woestijn komt David aan het einde met zichzelf: mijn ziel is stil in de

Ds. H.H. Klomp

richting van God. O, David heeft ook andere stiltes gekend. Na de zonde met Bathseba bijvoorbeeld. Toen hield hij zijn kaken stijf op elkaar. Maar intussen lag de Hand van de Heere zwaar op zijn leven. (Ps 32:4) Hier komt de verdreven koning open onder Gods ogen te liggen. David als mens, als zondaar. Van binnen en van buiten. Zo komt de ontredder tot zichzelf. En tot de HEERE. En dan daalt die stilte van de Godsgemeenschap van Boven neer. David wordt eerlijk voor God: van Hem is mijn verwachting. Was David dat kwijt? Dacht hij dat het wel wat kon lijden? Hij was toch de man naar Gods Hart? Maar de stille gemeenschap met God is geen karaktereigenschap. Maar daalt van Boven neer, bij God vandaan. En die wordt hier gekend, doorleefd, beoefend en bezongen. Zo maakt de Heere een nieuw begin in Davids hart en leven.

Hoe dat kan? Christus heeft die stilte gezocht, gekend, maar ook gemist. Borgtochtelijk gemist ... Die grote Zoon van David zweeg waar wij een grote mond zouden opzetten. Zweeg als het bereidwillige Offerlam onder het recht van God. Toen rondom Hem allerlei godslasterlijke stemmen waren als eens in Psalm 62. Toen is Hij de weg naar God gegaan om die te ontsluiten voor Zijn volk. Jezus heeft gesproken toen wij zwijgen verwachtten. Op de hoogte van Golgotha, in de diepte van de Godverlatenheid heeft de Borg geroepen naar omhoog:

‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?!’ (Matth. 27:46) Je zou kunnen zeggen: nog nooit heeft iemand toen zo mooi, zo zuiver ps 62 gezongen: mijn ziel is zeker stil tot God! ‘Ik wacht op Hem, Zijn hulp zal blijken!’ Toen en zo heeft Christus die psalm vervuld. En de inhoud ervan meegenomen naar de werkelijkheid van ons bestaan. En als David, als u en jij dit lied nu op de lippen neemt, dan wil de H. Geest met dit Godswoord uw leven binnenkomen. En maakt Hij een nieuw begin met u, jou. De HEERE is mijn heil alleen! Prachtige typeringen van Gods genadetrouw voor een zondaar worden zo Davids deel: mijn Rotssteen; mijn toevlucht en mijn hoog vertrek! En daarom: ik zal niet wankelen! Daar kan een mens getroost door leven. En zalig mee sterven!

Nog één woordje bleef onbesproken: immers. Of: zeker; en toch! Het is het nochtans van het beoefende geloof. In het hebreuws klinkt het als ‘ach!’ Het komt verschillende keren in de psalm voor. Het geeft de strijd in het geloofsleven aan. Het is de klacht van het geloof als ik het in de beleving kwijt ben: ‘ach, Heere ...!’ Maar door gelovig ‘en toch!’ te (leren) zeggen, strekt de hand van het geloof zich uit naar de vastheid van Gods toezeggingen. En laat de Heilige Geest de kracht van Gods openbaring overvloeien in het hart. Naar die Heere keert zich het hart van Gods kind, steeds weer en steeds meer! Het is het nochtans van het levende geloof. En toch! ‘Immers is mijn ziel stil tot God! Van Hem is mijn heil!’ Wat een zegen: koning David nam dit lied mee naar de liturgie van Israël. Wat een zegen als Koning Jezus dit lied wil

leggen in het hart van Gods strijdende Kerk, als het geestelijk voedsel voor onderweg. Tot de overwinning!

Intocht in het erfland

Lezen: Jozua 8.

Verdelging van Ai; daarna verbonds-vernieuwing bij Ebal en Gerizim.

Vers 1 – 29. Verovering van Ai. Het dal van Achor herinnert eraan dat de ban weg is. De verovering van Kanaän kan verder gaan. De Heere bemoedigt Jozua. Hij moet mannen in hinderlaag leggen bij Ai. Het hele volk moet nu bij de verovering betrokken zijn. Jozua onderschat de situatie niet. Hij heeft geleerd dat de overwinning niet vanzelfsprekend is. Hij gebruikt nu het wapen van de slimme strategie. Ook dit is Gods leiding. Bij Ai gekomen doen hij en de zijnen alsof ze op de vlucht slaan. Ai en Bethel zetten de achtervolging in.

De hele stad loopt uit. De mannen uit de hinderlaag, veroveren de stad en steken haar in brand. Jozua keert zich om en doodt de uitgelopen bevolking van Ai. De koning wordt getroffen door Gods vloek, gedood en daarop begraven. Een grote steenhoop is teken van het oordeel van God. Genesis 15 : 16, de maat van de ongerechtigheid van de Amorieten is vol.

Vers 30 – 35. Er is een begin gemaakt met de verovering van het land. Nu kan men optrekken naar Sichem, tussen de bergen Ebal en Gerizim, ong 30 km ten Noorden van Ai. Wonderlijk: een enorme samenkost in oorlogstijd. Zullen de omwonenden het volk niet aanvallen? Het was wel tien tot twaalf uur reizen met zo'n schare. Jozua geeft zo spoedig mogelijk uitvoering aan de opdracht van Mozes, in Deuterono-

Ds. H. de Graaf

mium

11 : 26 – 32 en hst. 27 : 4, 5 en 8, om naar de bergen Ebal en Gerizim te gaan om het verbond met de Heere te bekrachtigen onder aanhoren van DE ZEGEN EN DE VLOEK, verbonden aan de Wet van de Heere. Dat was Gods bevel. Tijdens die volksvergadering laat de Heere weten: Dit land behoort aan Mij en hier wil Ik gediend worden. Als Mijn volk het verbond beleeft, zal ze gezegend worden, maar als ze dat niet doet, zal Mijn vloek hen treffen. Dit land blijft Mijn eigendom en dit land moet gebonden zijn aan Mijn wet. Zo moet uitkomen dat het verbond de Heere en Zijn volk aan elkaar verbindt.

Jozua bouwt op de Ebal een altaar. Vlakbij Sichem (Nabloes), waar Abraham het eerste altaar oprichtte, nadat de Heere beloofd had dit land aan zijn nakomelingen te geven.

Ook Jacob richtte hier een altaar op. Hier hebben Simeon en Levi een verschrikkelijke moordpartij aangericht, in verband met prins Sichem en hun zus Dina.

Hier, bij Sichem sprak later de Heere Jezus met de Samaritaanse vrouw, Joh. 4 : 6 enz.. Hier zijn ook de terebinten van Moré, plaats voor afgodendienst. Hier, vlakbij de heidense eredienst, de troon van satan, waar de boze geesten gediend worden, 1 Cor. 10 : 20, geeft Israël zijn hart aan de Heere.

Jozua moet een altaar bouwen van onbewerkte stenen, dus niet met heidense symbolen.

Het is een daad van dankbaarheid voor Gods trouw. “Van U zijn alle dingen.”

Brandoffer: De dieren werden geheel verbrand. Zonder offer geen verzoening voor de zonden. Wijst op het volkomen schuldoffer van Christus. Daarom staat ook de ark in het dal, tussen de beide bergen. Ook is het een teken van volkomen toewijding aan de Heere.

Vredeoffer: Het ene gedeelte wordt verbrand, het andere gedeelte is voor de priesters, de rest is voor de vredemaaltijd, als teken van vrede met God en blijdschap in God.

De wet van Mozes moet hij op steenblokken duidelijk ingriffen, Deut. 27. Een Egyptische techniek. Met kalk bestrijken en ingriffen. Een preek: Zo moet in dit land de dienst van de levende God worden onderhouden. Zoenoffer en vredeoffer gaan voorop. N.T. Door het geloof in Christus mogen wij in Gods geboden wandelen. Als het volk Gods verbond verbreekt door andere goden te dienen, getuigen deze stenen tegen hen. Wie Gods Wet veracht komt in de wetteloosheid terecht.

Indrukwekkend: het volk op de helling van de twee bergen. Tussen het volk staat de ark. De zes stammen, uit Lea en Rachel, op de helling van de Gerizim, waarop de zegeningen worden uitgesproken, en de stammen uit de bijvrouwen van Jacob, met Ruben en Zebulon, op de helling van de Ebal, de berg van de vervloeking.

Mannen, vrouwen, kinderen, vreemdelingen zijn erbij. Israël stelt zich onder de zegen en de vloek van het verbond. De zegen staat voorop. De vloek is de keerzijde van de zegen.

Gods Wet wordt gelezen. Ieder kan het

horen. Van de berg Gerizim moet het amen klinken op Gods zegenwoorden. Van de berg Ebal moet het amen klinken op de vloekwoorden.

Ze beloven zich aan dit verbond te houden. De Heere mag er hen aan houden, nu en in de toekomst.

Op de Jongste Dag zal de Rechter scheiding maken: eeuwige zegen voor allen die Hem als hun Redder aanriepen, eeuwige vloek over allen die Hem en Zijn geboden hebben veracht.

Vragen

1. Op welke manier werd Ai veroverd? Waarom?
2. Wat is de betekenis van Sichem?
3. Het verbond werd vernieuwd vlakbij een plaats van afgodendienst? Wat zegt ons dat?
4. Welke offers werden gebracht en wat betekenen ze?
5. Wat hield de zegen en de vloek bij de Ebal en de Gerizim in?
7. Bij welke momenten moeten/mogen wij “altaren” bouwen? Hoe kun je dat doen?
Vindt u dat de dankbaarheid onder ons te weinig aandacht krijgt?
8. Is het geoorloofd een lijn te trekken van de vredemaaltijd naar het Heilig Avondmaal?

9. Zie Rom. 8 : 31. Hoe is midden in een gevaarlijke, heidense omgeving, de blijdschap in God mogelijk?

10. Wij kunnen niemand tot geloof dwingen. Is opkomen voor een leven naar Gods Wet over de hele linie van het leven dan nog wel mogelijk?
Zie Jesaja 8 : 20.

11. Wat verstaat u onder inwilliging van het verbond?

12. Vindt u de bediening van de sleutels van het Koninkrijk mogelijk, wenselijk of noodzakelijk? En waarom?
Zie ook slot Zondag 30 en geheel Zondag 31, H. Cat.

Themadag regio Noord Veluwe en IJsseldelta

Geestelijke STRIJD

In de Bijbel wordt veel gesproken over geestelijke strijd. Uit tal van passages blijkt dat een christenleven strijd kent. Er is echter méér: vanaf de zondeval kondigt God de Schepper Zelf de strijd aan: "Ik zal vijandschap zetten". Wat heeft dat ons te zeggen? En wat betekent de strijd van een christen in het leven van alledag?

Deze themadag wil ons aan de hand van Gods Woord richting geven omtrent deze dingen.

'De strijd van God'

ds. A.D. Fokkema, Chr. Geref. Eemdijk

'De strijd van de christen'

ds. J.J. Mulder, Hervormd, Hedel

Datum:	D.V. 23 april 2016
Plaats:	Hervormde Kerk "Elim", Eperweg 35, 't Harde
Tijd:	Aanvang 9.30 uur (inloop van 9.00 uur tot 9.20 uur) Sluiting 13.00 uur, aansluitend gratis lunch.
Website:	www.regionalethemadag.nl
Aanmelding:	via de website of via email: info@regionalethemadag.nl

Luisteren, vragen, zingen, ontmoeting. Kortom, een dag met inhoud!

De Samaritaanse vrouw

Johannes 4:5-8

De rustende Jezus werkt

Er zijn momenten in het leven, die men nooit vergeet. Zo merken we ook in het Evangelie, dat Johannes bij het op zeer hoge leeftijd op schrift stellen van verschillende gebeurtenissen nog plaats en uur kan noemen. Het was ongeveer het tiende uur, toen hij en Andreas de eerste ontmoeting met Jezus hadden. En nu: het was ongeveer het zesde uur, dwz midden op de dag. Toen had op de rustplaats, waar Jezus met Zijn discipelen verbleef, een bijzondere ontmoeting plaats.

A - de Vermoeide, Die rust geeft

De afstand tussen Jeruzalem en Galilea was in vogelvlucht ca. 100 km. Te voet toch wel 3 à 4 dagen reizen. Op zo'n reisdag komen zij in een stad van Samaria, in Sichar. Mogelijk Sichem, of daar kort bij, aan de voet van de berg Ebal. Zij bevinden zich op het stuk land, dat vader Jakob zijn zoon Jozef gaf. Daar bevindt zich, niet ver van de grote weg, de Jakobsbron. In de tijd van de aartsvaders groef men eigen bronnen om minder afhankelijk te zijn van de oorspronkelijke bewoners.

Op die historische plaats zouden de vermoeide reizigers rusten en eten. Duidelijk merken we, dat de Heere Jezus echt gewoon mens was! Hij was vermoeid van de reis, lezen we. Duidelijk laat Johannes in het Evangelie uitkomen, dat onze Heiland een volkomen Zaligmaker is. In het eerste hoofdstuk wordt bijzonder benadrukt, dat

Ds. D.J. van Vuuren

Hij waarachtig en eeuwig God is! Maar niet minder laat hij de nadruk vallen op Zijn werkelijk mens-zijn, waardoor Hij onderworpen was aan al de beperkingen en zwakheden van het menselijke geslacht. Hij was zó vermoeid, dat Hij Zich ahw zomaar liet neervallen! Toch, zo moe kon Hij niet zijn, of Hij zou het werk van Zijn Vader doen. Het is naar de raad van Zijn Vader, dat Hij op dit ogenblik hier aankomt, midden op de dag, als de zon op het hoogst staat! En op dit ogenblik zal naar Gods raad een mens tot Hem komen, opdat Hij die het leven en de vrede zal geven! Hij zal rust geven; Hij, de vermoeide Jezus!

B - de Hongerige, Die spijsz heeft en geeft

Ook bij vs.8 mogen we elkaar er weer op wijzen, dat de Heere Jezus de ware menselijke natuur had, een lichaam zoals wij, dat op zijn tijd ook eten en drinken vroeg. En daarom zijn Zijn discipelen naar de stad gegaan om eten te kopen.

Het staat er zo heel eenvoudig. Maar laat ons hier niet zomaar aan voorbijgaan. Hij zou immers als de Schepper van hemel en aarde ook door een wonder voor eten en drinken hebben kunnen zorgen? Maar Jezus heeft nooit een wonder gedaan om in Zijn eigen behoeften te voorzien. Wel lezen we van wonderbare spijziging. Hier echter laat Hij Zijn discipelen voor geld brood kopen. Hiermee leert de Heere ons ook van ons geld goed gebruik te maken.

De Heere verricht dus niet een apart wonder, maar gebruikt ook hier de middellijke

weg. Maar Hij gebruikt de middelen uit Zijn schepping; Hij laat ze brood kopen! En brood is op zichzelf al een wonder; gebakken van meel, gemalen graan, dat uit de aarde is voortgekomen. Het laten groeien van de gewassen is Gods werk! Dat is een wonder! Maar dat heeft God gegeven voor ons allen, opdat we er gebruik van zullen maken om in leven te blijven! Wie van dat middel geen gebruik maakt, zal moeten sterven!

En niet alleen in het natuurlijke, maar ook wat betreft het geestelijke hebben wij de middellijke weg te bewandelen! Ook de groei, voortgang van het geestelijke leven is genadewerk. Ook hier werkt en versterkt de Heere echter middellijk. Hij gebruikt daartoe het Woord, de Bijbel (1 Petrus 1:23 en 2:2). En tot versterking van het geloof heeft de Heere bovendien als middel de Sacramenten ingesteld en aan Zijn gemeente gegeven. Daar gaan we toch ook niet zomaar aan voorbij? Het is niet goed, als we altijd maar op aparte wonderen willen wachten, een aparte stem, buiten het Woord van God om, willen horen! De middelen, die de Heere gegeven heeft, hebben wij waar te nemen. Die zijn immers reeds zulke grote wonderen van Gods neerbuigende liefde en ontferming! Ik ben, zegt de Heere Jezus, het levende Brood, dat uit de hemel is neergedaald; zo iemand van dit Brood eet, die zal in eeuwigheid leven!

C - de Dorstige, Die te drinken geeft.

Terwijl Jezus daar bij de Jakobsbron zat en de discipelen naar de stad waren, kwam er een vrouw uit die streek om water te putten. Het was wel een ongewone tijd, om op het heetst van de dag daar te komen. Zou er

voor die vrouw reden geweest zijn om de andere mensen uit de stad te ontlopen? Wat wij verder van haar horen, doet ons dat wel vermoeden!

En de Zaligmaker, voor Wie niets verborgen is, hoe zal Hij beginnen met haar om te gaan? Hij, onze hoogste Profeet en Leraar, geeft aan Zijn leerlingen van alle tijden aan, wat ook zielkundig gezien, de meest juiste wijze van handelen is. De Heere handelt met deze Samaritaanse op een heel andere wijze dan bv met de Joodse leraar Nicodemus. Ook moeten we hier opmerken, dat de ontmoeting met deze vleselijk gezinde vrouw niet, zoals met Nicodemus, in de nacht plaatsvindt, maar midden op de dag! We zouden misschien verwachten, dat Hij direct scherp tegen de vrouw zou uitvallen. De eigengerechtigde Nicodemus interrumpeerde Hij immers ook direct met het scherpe: Voorwaar..tenzij..! (Joh.3:3). Maar nee, tegen deze onwetende zondige vrouw treedt Hij heel anders op. Hij wacht niet tot zij spreekt. Hij begint ook niet met haar zonden te bestraffen. Hij begint haar een gunst te vragen: Geef Mij te drinken! Hij benadert haar niet uit de hoogte, maar als een behoeftige, dorstige wandelaar.

Waarom? Ongetwijfeld, omdat 'water' op dat moment de gedachten van de vrouw het meest in beslag nam. Een heel eenvoudig, alledaags onderwerp dus; maar het opende de deur tot een geestelijk gesprek!

Had Jezus dan niet echt dorst? Jazeker, de vraag om water is oprecht! En ook hier wil Hij de middellijke weg gebruiken om Zijn dorst te lessen. Maar Hij gebruikt dit onderwerp tegelijk om toegang te krijgen tot het zielsleven van de vrouw. Hierop gaan we de volgende keer nog wat nader in.

Gespreksvragen

1. Waarom moest de Zaligmaker God zijn en mens zijn?
2. Als wij vermoeid zijn van werk of zorgen, als we pijn hebben, ziek of zwak zijn, kan het ons dan tot troost zijn, dat we in de hemel een Hogepriester hebben, Die medelijden kan hebben met onze zwakheden, omdat Hij ze Zelf heeft gedragen en geleden?
3. Is het voor ons een wonder, als we gezond mogen zijn, eten, drinken en kleding hebben?
4. Geloof u ook, dat niets van wat u doet, zegt of denkt verborgen is? Is dat een troostvolle gedachte of brengt het schaamte? Brengt het u tot schuldbelijdenis of (ook) tot het prijzen van de Heere?
5. Moeten wij in het evangelisatiewerk bij de benadering van mensen rekening houden met hun persoonlijke omstandigheden en leefwereld?
6. Is het ook in de gemeente verstandig om in prediking en pastoraat rekening te houden met de eigen omgangstaal van bepaalde leeftijdsgroepen en/of beroepsgroepen?

Boekbespreking

Gebeden

ds. W.Visscher

“22 Bijbelstudies over Samuël”

Samuël is een kind van gebed. In de moeilijke tijd van de richteren heeft de Heere hem geroepen. Door zijn dienst heeft Israël het koningschap ontvangen. Saul en David zijn door hem gezalfd. Samuël was ook belangrijk voor het profetenambt. Paulus noemt nadrukkelijk ‘Samuël de profeet’ (Hand. 13:20). Als opvolger van Eli is hij de laatste richter van Israël. In de heilsgeschiedenis neemt hij een grote plaats in. Zijn persoon is ook een type van de Heere Jezus Christus. Vanuit het leven van Samuël kunnen er lijnen getrokken worden naar het Evangelie en naar de levenspraktijk van alle dag. Hij behoort tot de grote ‘wolk der getuigen’. Ds. Visscher is predikant te Amersfoort bij de Geref. Gemeente

Deze Bijbelstudies zijn geschikt voor persoonlijk gebruik en voor Bijbelstudiegroepen.

N.a.v.: Gebeden, door ds. W. Visscher

Uitg: De Banier, Prijs: € 9,95, ISBN 9789462780337

A.Kok

A. Kok

Nieuws uit Veenendaal

Even een terugblik op de Besturenmiddag die we mochten houden in Baarn. Toen we om 14 uur begonnen was de zaal goed gevuld. Daar zijn we u heel dankbaar voor! Heel fijn dat u er was. De huishoudelijke zaken werden snel afgewerkt. Na de pauze hebben we mogen luisteren naar de lezing van ds. C.W. Rentier over onze verhouding tot de Islam. Een actueel onderwerp. Uit de vragen die gesteld werden, bleek wel dat het onderwerp ook onder ons “leeft”. Zo mochten we een goede middag uit de hand van de Heere ontvangen! We proefden verbondenheid met elkaar, vanuit een betrekking op de Heere.

We leven in een tijd waarin er veel gaande is, maar de Heere regeert. Onze levens zijn in Zijn hand. Dat te weten geeft sterkte en rust.

Er werd op de Besturenmiddag gebeden voor de broeders Van der Mast en Weide. Inmiddels zijn beiden overleden. Over het lijden heen. Ze mochten, door Gods genade in Christus, de troost van Zondag 1 H.C. met heel hun hart toevallen. Dan kunnen we getroost leven en eenmaal zalig sterven. We bidden hun gezinnen en families de ondersteuning en sterkte van de Heere toe. We denken ook aan allen onder ons die verliezen hebben geleden.

De Bondsdag zal niet in Ede zijn. In het najaar zal de kerk in Ede gerenoveerd worden. We zijn in Nijkerk in de CGK hartelijk welkom! Nijkerk is goed te bereiken met de auto en ook met de trein. We rekenen op uw komst op D.V. zaterdag 8 oktober.

Ds. J. Jonkman hoopt voor ons te spreken over het onderwerp: “De satan ontmaskerd”.

We gaan als verenigingen een rustige tijd tegemoet, maar de besturen zullen zeker nadenken over het volgende seizoen.

Langzaam maar zeker merken we dat het winterwerk binnen de gemeenten wordt afgebouwd.

We wensen u voor de komende tijd een goede tijd toe. Gode bevolen!

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A.Kok (secretaris)

Even aandacht voor:

- Bondsdag zaterdag 8 oktober om 10 uur te Nijkerk
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 3-2016: zaterdag 27 augustus

Het genadeverbond

BGD, hoofdstuk X111, De Kerk. Par.44.

De kerk in het licht van de Heilige Schrift.

44.1. Inleiding.

De Bijbel heeft zeer veel gegevens m.b.t. de leer van de kerk. We dienen ons vooral hierin door het N.T. te laten leiden, hoewel er een onverbreekelijke band is met de gemeente of het volk van God in het O.T. Er is geen reden om verschil te maken tussen de woorden 'gemeente' en tussen 'kerk'. Met gemeente wordt meestal de plaatselijke gemeente bedoeld, terwijl met kerk het grotere geheel wordt aangeduid.

44.2 Gegevens uit het O.T.

In het O.T. is er de Tensen om het woord "Am"(volk), voor Israël te gebruiken en de andere volken "goïm" te noemen.

In het begrip 'volk' ligt opgesloten dat het tot een bijzondere verhouding tot God staat.

Israël is het volk dat God heeft uitverkoren en waarmee Hij Zijn verbond heeft opgericht (Deut.14:2; Deut.26:16-19; Lev.20:26).

In de profetieën gaan die beloften ook naar andere volken. Zach.2:11 en Jes.45:23 en 56:6-8.

Voor gemeente wordt vooral het woord 'qahal' gebruikt, waarbij vooral gedacht wordt aan de gemeente in de eredienst Deut.5:22; 1 Kon.8:22).

44.3 Gegevens uit het N.T.

1.De Evangelien: het Griekse woord voor is ecclesia, gebruikt in Matth.16:18 en 18:17.

Ds. A.K. Wallet

Er is een directe relatie tussen kerk en koninkrijk, maar men mag ze niet vereenzelvigen. Het Koninkrijk van God omvat meer dan de kerk. De kerk wordt omstuwed door de komst van het Koninkrijk.

Jezus vergaderde Zich reeds een gemeente door Zijn arbeid op aarde. Hij spreekt over Zijn gemeente en over Zijn schapen. Zij zijn het nieuwe Israël.Denk aan Joh.10 (de Herder een de schapen) en aan Joh.15 (de wijnstok en de ranken).

2. Het boek Handelingen.

Dit boek is van groot belang voor de kennis van de kerk. Door de komst van de Geest wordt de gemeente een missionaire gemeente. Die wordt vergaderd door Woord en Geest. De gemeente heeft een stoffelijke en een geestelijke zijde.

Zij wordt geleid door apostelen en door anderen, waarbij de oudsten een bijzondere plaats innemen. We zien de voortgang van het werk Gods, van Jeruzalem naar Rome. De grenzen van Israël worden overschreden.

3.Paulus.

De leer van de kerk vinden we vooral bij Paulus.Ook de gelovigen uit de heidenwereld maken deel uit van het volk van God. Zowel de beloften als de waarschuwingen van het O.T gelden ook haar. (2 Kor.6:6-18 en 1 Kor.10:1-11) De gelovigen uit de heidenwereld maken deel uit van het N.Tische volk van God.(Rom.3:29; 9:24-26; Gal.3:28,29; Ef.2:11-22).

Een nieuw aspect is dat de gemeente 'het lichaam van Christus' genoemd wordt (1 Kor.3:9; 2 Kor.6:16; Ef.2:22; 1 Tim.3:15) Christus is het hoofd van de kerk. De kerk is ook 'de woonstede van God in de Geest'. De Heilige Geest woont en werkt er. Alles is gericht op de opbouw van de gemeente en op de groei van het geloof en de dienst der liefde.

4. Anderen N.T.- geschriften.

In de Hebreeën- brief wordt de gemeente getekend als het volk van God, dat onderweg is.(4:1-11; 11::13-16; 12:1-13; 13:14.)

In 1 Ptr.2:4-10 wordt de gemeente vergeleken met een gebouw. Op een andere plaats is er sprake van het vreemdelingschap (4:12,13).

In het boek Openbaring zien we Christus tussen de 7 gouden kandelaren. Er is de strijd tegen de dwaalleraars en de satan. De gemeente is de bruid van het Lam.

5. De kerk en de kerken.

Het woord gemeente wordt in het N.T zowel op de hele kerk als op de plaatselijke gemeente betrokken. De verhouding tot Christus is beslissend. In 1 Kor.1:2 blijkt de verbondenheid van de ene gemeente met alle gelovigen op de hele wereld.

Vragen

1. Wat is het verschil van een eredienst van de gemeente en een samenkomst van een aantal mensen rondom het Woord van God?
2. Christus sprak: ik ben in het midden van u, als een die dient. Ervaart u ook de tegenwoordigheid van Christus in de gemeente? Iemand zei eens: ik zeg nooit: ik ga naar de kerk, maar altijd: ik ga naar de Heere Jezus. Mee eens?
3. In de zondag H.C. zondag 21,53 wordt gesproken over Christus, Die Zich een gemeente vergadert. Hoe doet Hij dat? Is de ontkerkelijkheid een vrucht van tegenwerking van Christus?
4. Er zijn buitenkerkelijken alsook bovenkerkelijken. De laatsten zeggen dat er geen kerk meer is waar het Woord zuiver verkondigd wordt. Hebt u dan, als verweer, iets aan art.28 van de Ned. Geloofsbelijdenis?
5. We spreken over de heilige kerk. Hoe is de kerk heilig en hebben wij de opdracht om haar heilig te houden? In antw.103 van de H.C. worden we opgeroepen om de kerkdienst te onderhouden. Hoe doen we dat? Zie ook Openb.2:14,15.
6. Ervaart u ook de gemeenschap der heiligen binnen de gemeente of ervaart u dat meer op massale bijeenkomsten?

Jaarverslag 2015

A. Kok

Bond van Chr. Geref. Mannenverenigingen in Nederland

Geachte leden,

De volgende activiteiten van onze mannenbond mochten in het afgelopen verenigingsjaar plaatsvinden.

1. Huishoudelijke vergadering

Onze besturenmiddag/ledenvergadering werd gehouden op zaterdag 4 maart 2015 in gebouw 'De Schakel' te Baarn. De vergadering werd geopend door onze voorzitter ds. C.J. Droger. Het openingswoord ging over Psalm 22. Psalm 22 is een bijzondere psalm. David is aan het woord. Hij verwoordt zijn lijden. Psalm 22 is ook een heenwijzing naar het lijden van Christus. Let maar eens op de verzen 12 t/m 14. Wat een liefde! Dit is het hart van het Evangelie. Dit lijden brengt al eeuwen door vruchten voort van geloof en bekering.

Daarna werden de agendapunten, zoals het jaarverslag van de secretaris en de penningmeester, besproken. Verder stonden we stil bij de voortgang van ons blad 'De Saamwerker'. Onze secretaris werd door de leden weer herkozen. Na de pauze hield ons hoofdbestuurslid ds. G.J. Post een lezing over 'De evangelische heiligmaking bij William Romaine'. Er volgde een goede bespreking van de lezing.

We danken de Heere voor de eensgezindheid, waarin we bij elkaar mochten zijn.

2. Bondsdag 2015

De bondsdag werd op zaterdag 10 oktober in Ede gehouden. Er was een fijne ontmoet-

ting en we zijn ook erg dankbaar voor de opkomst. Ds. W.C. Polinder te Kamperveen hield een lezing met als onderwerp: 'Als onze (klein)kinderen andere wegen gaan'. Ds. Polinder heeft dit onderwerp uitgediept, aan ons hart gebracht en in de praktijk van alle dag neergezet. Tijdens de forumbespreking bleek wel dat het praktische onderwerp van deze dag bij veel ouders en grootouders geen onbekende zaak is. We mogen terugzien op een gezegende dag.

3. Themadagen

Dit zijn de dagen van ontmoeting en toerusting. Het initiatief ligt bij de Herv. Geref. Mannenbond en onze Mannenbond.

Op 7 maart werd er een dag gehouden in Woerden. Het onderwerp was: 'Tegenstand, maar van welke kant? Over geestelijke strijd en de listen van de satan'. Ds. G.H. Vlijm en ds. P.W.J. van der Toorn waren de sprekers. Op 18 april spraken de predikanten ds. J.P. Ouwehand en ds. L.W. van der Meij in Tholen over het onderwerp: 'Missionair'.

In 't Harde werd op 25 april stilgestaan bij het onderwerp: 'Jezus verwachten'. Ds A. Snoek en dr. M.J. Kater hadden de mooie taak om hierover te spreken.

Op 3 oktober werd in Hoevelaken nagedacht over het onderwerp: 'Stille tijd'. De sprekers waren dr. M. van Campen en ds. Tj. Wijnsma.

In Veenendaal werd op 14 november gesproken over het thema: 'Het gezin in de branding'. Dr. A.J. Kunz en ds. L.A. den But-

ter waren de inleiders.

Op 28 november waren ds. G.H. Vlijm en ds. P.W.J. van der Toorn weer aan de beurt. Ze spraken ook nu weer over: 'Geestelijke tegenstand'.

We ontvingen uit Gods hand goede dagen. De opkomst is op deze dagen erg wisselend.

4. Districten

In vier regio's (districten) worden er regelmatig avonden gehouden waar broeders van diverse mannenverenigingen elkaar ontmoeten. Ze mogen dan luisteren naar een onderwerp van een van onze predikanten. In Friesland, Twente, de Noordwest-Veluwe en in de regio Veenendaal werden deze avonden in 2015 gehouden.

5. De Saamwerker

Ook in 2015 mocht ons blad weer vier keer verschijnen. We horen positieve reacties over de inhoud en de lay-out van het blad. Het overleg met de drukker verloopt goed. Het blad voorziet in een behoefte binnen onze mannenbond. Dankbaar zijn we voor de inzet van de predikanten die Bijbelstudies aanleveren. U weet het: verslagen van de districten zijn welkom!

6. Contacten

Het bondsbestuur heeft ook in 2015 weer drie keer vergaderd. De verslagen hebt u kunnen lezen in 'De Saamwerker'. U bent dan helemaal op de hoogte. De contacten met de broeders van Herv. Geref. Mannenbond, de Herst. Herv. Mannenbond en met de mannenbond van de Geref. Gemeenten verlopen goed. We ontmoeten elkaar op de bondsdagen. Uiteraard mogen we de goede contacten met onze eigen vrouwenbond

zeker niet vergeten.

Kortom, het is goed om elkaar als broeders en zusters te ontmoeten. De onderlinge band mag er zijn en daar moeten we zuinig op zijn.

7. Ledenbestand

We gedenken onze leden die in 2015 zijn overleden en wensen hun nabestaanden de troost en de genade van de Heere Jezus toe. Dankbaar zijn we dat er verenigingen zijn waar nieuwe leden bij komen, waaronder ook jongeren. Tegelijkertijd weten we dat er ook verenigingen zijn die te maken hebben met vergrijzing. Er zijn kleine verenigingen onder ons die, onder de zegen van de Heere, proberen door te gaan. Helaas moest de vereniging van Opperdoes worden opgeheven.

Onze bond had op 31 december 2015 567 leden, verdeeld over 38 aangesloten verenigingen. We hopen dat er nog groei mag komen!

8. Opvoedingsondersteuning

U hebt in de kerkelijke pers kunnen lezen hoe project 'Opvoedingsondersteuning' op een goede en fijne wijze voortgang mocht hebben. Br. H. Bokhorst is vanuit het bestuur bij dit werk betrokken. Met inzet en ijver mag hij samen met de vrouwenbond en de beide jeugdbonden dit werk doen.

9. De website

Vanuit Soest beheert br. F. Westeneng onze website. We zijn hem daar dankbaar voor. Het bestuur denkt na over de vraag of er voor onze bond nog meer digitale mogelijkheden zijn.

10. Tenslotte

Aan het einde van dit jaarverslag wil ik u wijzen op Lukas 10:42. Daar lezen we dat Maria het goede deel heeft uitgekozen. Dat goede deel is zitten aan de voeten van de Heere Jezus. Aan de voeten zitten als leraar en leerling. Zo wil de Heere Jezus onze Leraar zijn en wij mogen Zijn leerlingen zijn. Zijn Woord lezen, bestuderen en bidden om de Heilige Geest om onderwijs te ontvangen en het als Levend Water te mogen indrinken. Dat zal niet van ons worden afgenomen. Het is een rijke zegen als we dat op de mannenverenigingen mogen ontvangen en ervaren. Dat bindt ons samen in Christus!

Veenendaal, februari 2016

In memoriam R.E. Weide

‘Met grote dankbaarheid voor het leven wat hij met ons gedeeld heeft en dankbaar dat hem verder lijden is bespaard, delen wij u mede dat de Heere heeft Thuisgehaald mijn lieve man, onze betrokken vader en mijn trotse opa, overleden te Purmerend 10 maart 2016’.

Ondertekend door de weduwe en fam. Weide te Purmerend.

Aldus het bericht dat ons, volkomen onverwacht, bereikte.

Br. Roelof Weide heeft jaren deel uitmaakt van het bondsbestuur. Eerst vanaf 1984 als afgevaardigde van het district Amsterdam maar al het jaar daarop werd hem de redactie van het bondsblad ‘de Saamwerker’ toevertrouwd.

Met grote trouw en inzet heeft hij dat volgehouden, ruim 20 jaar. Tot hij in 2005 vanwege de ziekte die zich toen al bij hem openbaarde, besloot terug te treden.

Al die jaren hadden we intensief contact over de voorbereiding en de inhoud van het bondsblad; samen met ds. J. Jonkman die in die jaren voorzitter van de bond was. Maar ook na zijn terugtreden uit het bondsbestuur bleef br. Weide betrokken; hij voelde zich immers – zo durf ik het wel te zeggen – met hart en ziel daaraan verbonden.

Zo bleek dat ook op de laatste bondsdag in Ede waar hij alleen nog met grote moeite de kerkzaal kon bereiken. Ik denk dat die betrokkenheid ook een van de redenen is geweest, maar niet de enige, waardoor ook na

J.C. Westeneng

zijn vertrek uit het bondsbestuur de contacten met hem en zijn vrouw bleven bestaan. Inmiddels hadden zij kerkelijk onderdak gevonden in de Chr. Geref. Kerk van Beverwijk - Westzaan maar het betekende niet het definitieve vertrek van de gemeente te Purmerend. Zo is hij op donderdag 17 maart vanuit de kerk te Purmerend begraven met de tekst uit Romeinen 8: 37-39, woorden die tallozen tot troost zijn geweest, *“.....niets zal ons scheiden van de liefde Gods welke is in Christus Jezus, onze Heere”*.

Het tekent de houding van br. Weide: vanuit die zekerheid heel bewust staan in een geheiligd leven, midden in de kerken en in de wereld waarin de Heere God ons een plaatsje heeft gegeven! En daarbij te leven uit het gezag en de troost van Gods Woord die zo diep zijn verwoord in de gereformeerde beginselen en belijdenis.

Daarover nadenkend kom je dan ongemerkt op de ruggengraat van de mannenvereniging en mannenbond. Want hoe is het mogelijk dat iemand het volhoudt terwijl, zoals bij onze overleden broeder, de afbraak van het leven voortzet? Hoevelen zijn er niet die in zulke omstandigheden zich zo teleurgesteld voelen in God die niet aan hun beeld beantwoordt, dat zij dan afscheid nemen van het geloof en de Bijbel dicht laten? Maar hoe houd je het dan wel vol? Is het niet omdat je weet dat de Heere God door en in Zijn woord tot ons spreekt, woorden die ver boven onze

woorden uitgaan?! En omdat je in eigen leven, dwars tegen alles in, de zekerheid, kracht en de troost van het Woord van onze God hebt leren verstaan!

Dan weet je ook iets van het bestaansrecht en motief van een mannenvereniging en ken je het gebed om het verstaan van het Woord en het werk van de Heilige Geest. Omdat je weet dat je voor eigen wijsheid bewaard moet blijven en Gods zegen alleen verwacht mag worden in het eerbiedig luisteren en leven naar het “Zo zegt de Heere”. Dat is genade, ruim en rijk!

Moge het Woord van de Heere, Marrie en haar gezin tot troost zijn en bemoediging.

Bond van Chr. Geref. Mannenverenigingen in Nederland

Notulen van de bestuursvergadering van de mannenbond op zaterdag 5 maart in de Chr. Geref. Adventkerk te Baarn

Presentie

Aanwezig zijn: ds. C.J. Droger,
br. H. Hakvoort, br. A. Kok, ds. G.J. Post en
br. K. Ypma, br. E. Hofstee, br. S.J. Roos,
br. H. Bokhorst en br. J.C. Westeneng.
Met kennisgeving zijn afwezig:
br. H. Vlastuin en ds. W.E. Klaver.

Opening

De voorzitter laat zingen Psalm 22 vers 6.
Hij leest Psalm 22.

Een kort woord over vers 12:

De Heere Jezus zal in Zijn lijden geen hel-
per hebben. Vervolgens gaat ds. Droger ons
voor in gebed.

Agenda

Aan de agenda wordt niets toegevoegd.

Notulen

Er is geen redactionele opmerkingen over
de notulen van de bestuursvergadering van
18 november 2015.

Ingekomen stukken en eventuele me- dedelingen

- Brief van Deputaten Jaarboek. Dit is afge-
handeld.
- Uitnodiging van de te houden Themadag
in Tholen op 9 april. De brs. Post en Kok
hopen er heen te gaan.
- Brief van de mannenvereniging te Ede.

Na aanleiding van deze brief besluiten we
als bestuur op de Bondsdag voortaan ook
een brief te verzenden naar het kabinet.
(minister-president M. Rutte)

Tijdens de bespreking spreken we ook over
de brief voor de zendingswerkers. Deze
brief gaat alleen naar die zendingswerkers
die uitgezonden zijn via de kerken.
Verder deelt Ede mee dat we dit jaar geen
Bondsdag kunnen houden in Ede. Dit van-
wege een verbouwing van de kerk. Het be-
stuur besluit om dit jaar uit te wijken naar
de CGK te Nijkerk. (We weten intussen dat
we daar hartelijk welkom zijn)

Opvoedingsondersteuning

Br. Bokhorst deelt een waardevol document
uit. Het is een verslag van de huidige stand
van zaken.

Vandaag is er door de stuurgroep opvoed-
ondersteuning vergaderd met deputaten
KJ&O

Besproken zijn:

1. De stukken ten behoeve van de synode.
Deputaten waren tevreden over de samen-
werking en noemden de werkwijze tot nu
toe opbouwend en effectief. Het werkt echt
en daarover is door hen waardering uitge-
sproken.
2. Een aantal administratieve zaken met
name over vergoedingen bij gemeenteavon-
den.

3. Visie en missie. Te zijner tijd zult u dat zien en ik meen dat de missie al op de site staat en anders komt dit binnenkort.

4. Ontwikkelen van materiaal.

5. Magazine en website.

6. Meer kan ik er op dit moment niet over zeggen anders is het al bekend voordat het op de synode komt.

7. De voortgang is er en ook de kosten houden we goed in de hand.

Er zal kennis worden genomen van het blad "Opvoedingsbron". Dit blad verschijnt binnen de gemeenten die zich rekenen tot de Gereformeerde Bond.

Als mannenbond participeren wij binnen dit hele gebeuren, omdat er ook binnen onze achterban behoefte is aan bezinning/publicatie m.b.t. de opvoeding. Er speelt zich in onze gezinnen ook veel af, zowel onder jonge kinderen en jongeren die dreigen af te haken.

Voortaan hopen we in iedere Saamwerker de opvoedingscommissie ruimte te geven om over hun werk te publiceren.

Nieuws vanuit de districten

District Friesland heeft twee districtsavonden gehouden. Ds.Steensma en Hoogenboom hebben een referaat mogen houden. Ds. Klomp hoopt te spreken tijdens de districtsavond op de Noordwest Veluwe. De verenigingen van Ede en Veenendaal hopen elkaar te ontmoeten op 18 april. Ds. P.D.J. Buijs hoopt dan een inleiding te verzorgen.

De voorzitter stelt voor Saamwerkers te sturen naar niet-aangesloten mannenverenigingen. Het bestuur ondersteunt dit voorstel. Een passende brief zal bijgesloten worden.

Bondsdag 2016

Ds. J. Jonkman is bereid om voor ons te spreken over het onderwerp:

"De satan ontmaskerd".

Terecht heeft de mannenvereniging van Ede ons er op gewezen dat de laatste letter een "d" moet zijn. Fijn dat we in Nijkerk hartelijk welkom zijn.

We denken ook al wat na over de Bondsdag van 2017. Een bijzonder jaar nl. "Het Reformatiejaar, 500 jaar Kerkhervorming". Het bestuur is van mening dat het een goede gedachte is om dan voor één keer een gezamenlijke Bondsdag te houden met de Herv. Geref. Mannenbond, de Herst.Herv.Mannenbond en de Mannenbond van de Geref. Gemeenten.

Als plaats van samenkomst wordt gedacht aan de Oude Kerk te Putten. Er zal een brief naar voornoemde bonden worden gestuurd.

De Saamwerker

Tot nu toe zijn we tevreden over ons blad. Prof. Hofman zal benaderd worden voor schetsen uit het Nieuwe Testament.

Themadagen

Er zal 9 april een dag worden gehouden in Tholen en 23 april in 't Harde. In het najaar weer in Hoevelaken. Het moment om een dag te organiseren in Katwijk komt steeds dichterbij.

De website

Het is heel belangrijk om de website actueel te houden. Wellicht is de website te plaatsen via het LKB. Daar zitten diverse kanten aan. Br. Bokhorst zal hierover contact opnemen met het LKB en ook met andere bonden, zoals het LCJ en de Vrouwenbond.

Financiën

Op dit moment is er een positief saldo. De reserves worden wel wat minder, maar de contributie zal dit jaar niet worden verhoogd. Zo nodig sturen we een brief naar de verenigingen met het verzoek om een gift. Br. Bokhorst zal bij het LKB informeren naar de ANBI-status van onze bond.

Rondvraag

Br broeders Droger, Hofstee en Kok hopen aanwezig te zijn bij de Vrouwenbondsdag

Volgende vergadering

Woensdag 31 augustus 2016 om 13.30 uur in de Chr. Geref. Pniëlkerk te Veenendaal.

Sluiting

Br. ds.Post sluit de vergadering met dankgebed.

Voor alle afspraken geldt D.V.

Verslag ledenvergadering

te Baarn op 5 maart 2016

Opening

De voorzitter heet iedereen hartelijk welkom. We zijn dankbaar voor de goede opkomst.

We zingen Psalm 69 vers 4.

We lezen Mattheüs 26 vers 31 t/m 35 en vers 47 t/m 56.

We worden dagelijks geconfronteerd met de vluchtelingenstromen. Dit geeft ingewikkelde vragen. Hoe gaan we ze opvangen? Wat voor soort vluchtelingen zijn het? Dat wekt vragen op. Hoe moeten we met hen omgaan? Zijn ze een gevaar? Beste ingewikkeld. Leg het voor de Heere neer. De Heere Jezus heeft te maken gekregen met vluchtelingen nl. Zijn discipelen. Zie vers 56B. Het tekstverband is voor ons helder. De discipelen werden aan Hem geërgerd. Ze wilden het niet geloven. Zeker Petrus niet! Schokkend!

Jezus wordt gevangen genomen en daarna gaan ze op de vlucht. Alle elf! Hier gaat in vervulling o.a. wat we gezongen hebben uit Psalm 69 en in Jesaja: "Ik heb de pers alleen getreden". We zien hier de bereidwillige overgave van Jezus. "Bindt Mij maar!" Jezus geeft zich over. Daar word je stil van. Stille verwondering. In het beeld van de discipelen zien we de paradijszonde. We verheffen ons niet. Zo heeft God in Christus ondanks alles naar ons omgezien. Christus zal de lijdensbeker tot de laatste druppel leegdrinken.

Als Hij het offer heeft gebracht, dan zal Hij Zijn offer toepassen aan de harten van zondaren.

Zo leert de zondaar te vluchten tot Christus. Belijdend onze zonden.

hij laat zich binden, opdat wij ontbonden zullen worden. De Heere Jezus wordt ons dan oneindig lief. Vluchten wij elke dag tot Hem? Komt tot Hem! Wordt behouden nu en eeuwig!

We zingen daarna Psalm 9 vers 10 en 18. Er wordt dan ook een collecte gehouden.

Jaarverslag van de secretaris

Nadat de secretaris dit heeft gelezen, zijn hierover geen vragen.

Financieel overzicht 2015 en begroting 2016
Ook hierover zijn geen vragen. De kascontrole is tot tevredenheid uitgevoerd. Br. Beldijk heeft deze controle twee keer mogen doen en br. Baarda uit Zeist wordt in zijn plaats benoemd.

De Saamwerker

Br. Kok deelt mee dat de samenwerking met de drukker goed verloopt. De aanwezigen zijn tevreden over de inhoud en de lay-out. Ds. Wallet geeft aan het jammer te vinden wanneer een kleine vereniging wordt opgeheven.

Lezing ds. Rentier:

Enthousiasme onder voormalige Jihadisten die het evangelie indrinken

Wat is onze roeping als kerken/christenen
Mattheus 16: wat is onze roeping als we omgaan met Moslims (U bent de Christus de zoon van de levende God). Vlees en

bloed hebben dat niet geopenbaard maar Mijn Vader die in de hemelen is. We krijgen het dus niet van onszelf maar door Gods vrijmacht. Waar het woord van God klinkt en waar Zijn geest werkt. Matth. 22: uitleg dat Hij moet gaan lijden. Dat is: het is nodig dat....

Petrus zegt: Het zal niet gebeuren. Moslims zeggen: Het kan niet, God kan niet op aarde komen, het kan niet waar zijn. Jezus, kan niet gekruisigd zijn. Succes van Mohammed was Gods bevestiging dat hij een profeet was. De Islam zit vol met dat soort ideeën dat strijd goed is. Als je moslims ontmoet, dan kun je begrijpen dat ze dat zeggen. De discipelen deden dat ook. Herkenbaar dus. Wij zijn niet beter. Mensen zoals wij zijn net als Petrus en God moet hen en ons de ogen openen.

Het islamitische ideaal

Moslims zijn toleranter zeggen zij, dus je mag Jood of Christen blijven. Lijkt heel tolerant maar.... De doelstelling is, dat er overal in de wereld Islamitisch bestuur komt. Overal sharia/islamitische wetgeving. Moslims zien het krijgen van politieke macht als het eigene van de Islam. Dat is de opgelegde wil van God zodat dit de structuur van het leven gaat bepalen. Het zou er dan om gaan dat je je aan de regels houdt al is dat niet overal zo.

Mohammed was zelf verdrukt en vervolgd, roept dus niet op tot geweld maar sluit aan bij de boodschap van de Bijbel. Die hij toen nog niet kende maar wel fragmentarisch gehoord/van horen zeggen had. De Bijbel was toen nog niet vertaald. God is de Vader van wezen en de man van weduwen. Hij dacht: dat moet waar zijn en ik ben als profeet ge-

zonden naar mijn Arabische volk.
Hij vlucht naar Mekka. Dan een omslag als hij macht krijgt en dat corrupteert zijn leven. Vrouwen (afpikken), zich snel wreken met het zwaard, en hij wordt teleurgesteld in de Joden die zeggen dat hij buiten de lijn van het verbond staat. Maar je kunt wel Jood worden door je tot het verbond te bekeren. Hij zegt dan dat God wel begonnen is met Israël, maar dat God nu met Ismael verder gaat. Dat ideaal zit nog helemaal in de hoofden van de moslims hier. Christenen zouden moslims onderdrukken en de moslims zouden de vrede etc. op de wereld weer moeten herstellen. Ze moeten en mogen dan strijden om dat te bewerkstelligen. Daarom geeft dit een impuls om af te reizen en ook Christenen bekeren zich tot de Islam als godsdienst van de onderdrukten. Ze mogen dan een heilstaat stichten.

Problemen in dit ideaal

1. De Islamitische leer maakt niet moslims tot tweederangs burgers. Ze hebben minder rechten, moeten meer belasting betalen.
2. Verbod op evangelisatie, kerken en fysieke bedreiging van afvalligen, mogen/moeten gedood worden en is een breed aanvaard recht. Mag alleen worden uitgevoerd als er een Islamitische overheid is. Dus als hij er wel is..... dan mag het wel en Islamitische rechtsgeleerden, ook in Nederland, bevestigen dat. Dus geweld mag dan.

Betekent dit dat alle moslims op dit spoor zitten? De meeste moslims zijn niet gewelddadig, maar er kunnen altijd mensen naar dit ideaal teruggrijpen. Je kunt dit altijd terugvoeren, onderbouwen met teksten uit de Koran. Goed om te weten dan er ook

moslims zijn die weten dat geloven ook iets anders van hen vraagt. Geloof je echt dat God dit van je vraagt? Moslims zijn bang om de Bijbel te lezen omdat ze dan iets tegen kunnen komen. Als jullie zeggen vreedzaam te willen zijn vergelijk de Bijbel dan eens met de Koran.

Voor ons gevoel denken we dat er een opleving is van de Islam. Voor het gevoel van moslims is het anders om. Ze zijn in paniek omdat zovelen de Islam verlaten en dat ze zien dat ze hun macht verliezen. Teleurstelling over Iran bijvoorbeeld, massale verlaten, nog maar 25% is moslim. Indonesië is een ander voorbeeld. Groeperingen zijn furieus omdat zoveel moslims zich bekeren tot het christelijk geloof. Ze noemen uit angst veel grotere aantallen die moslims zijn/worden. Kijk dus goed. Er is heel veel in beweging. Veel mensen zijn tot geloof gekomen. Kerken in het Midden-Oosten rijden uit met het evangelie.

Vluchtelingenstroom lijkt veel ingewikkelder.

Waarom zoveel vluchtelingen uit Syrië? Een vooropgezet plan? Nee. Veel moslims roeien elkaar uit. Diverse groepen in Syrië en Turkije. Vluchtelingen uit Turkije worden nu na veel jaren naar Europa gestuurd. Het is dus ingewikkelder dan je denkt. Waarvoor aandacht vragen als kerk.

Wat moeten we hier in nl doen.

Als kerk aandacht geven aan het geloofsgesprek met moslims. Christenen zijn volgens moslims het gemakkelijkst te bekeren tot de Islam. Onlangs zijn er folders verspreid met de tekst dat de Islam beter is dan Jezus die gewoon een voorbeeld zou zijn. Argumen-

ten over de Bijbel die onze waarheden tegenspreken. Wij moeten daar als kerk wat mee doen, via catechese, school etc. Christenjongeren worden door moslims uitgedaagd.

Wat te doen: niet in gesprek gaan over de Islam en ons/jullie geloof/boek. Moslims denken in zuilen. Niet over de Islam spreken want dat leidt tot niets. Zie alleen maar mensen en spreek goed over Christus. Niet je eigen mening uitdragen maar de Schrift die zij niet mogen lezen. Voorbeeld van een Turkse vrouw. Een vogeltje op het gras. Ze zaaien niet, en maaien niet. Een voorbeeld van hoe we op God mogen vertrouwen.

Maar er is heel veel leed in Turkse en Marokkaanse gezinnen. 80% misbruikt.

Ds. Rentier kent maar 1 gezin waar nooit geweld of misbruik aan de orde geweest is. Het Woord van God is levend en krachtig. De Bijbel kun je begrijpen. Een Turkse vrouw herkende dat uit de Bijbel en wij moeten uit ons hart en hoofd die zaken kennen en ervan kunnen spreken. Vergeet dus dat het moslims zijn maar spreek goed het Woord en het Evangelie.

Alleen zeggen dat ze de Heere Jezus moeten kennen. De Bijbel dus belangrijk.

Wat kunnen we nog meer doen:

Een marktkraam met Bijbels. Bidden en gelegenheid te baat nemen. Aandragen en de Bijbel aanbieden aan mensen. Niet ouderwets, maar God gebruikt dat nog steeds. Veel moslims zijn hierdoor bekeerd.

Veel Salafistische moslims nemen contact met ons op. Ze hebben respect voor mensen die staan voor de waarheid van Christus. Ze weten er zelf te weinig van. Ga er naar toe in de Naam van Jezus!

Vragen die na de lezing werden gesteld:

Is de islam een gevaar? Ja en nee. Zie hierboven. Ze zijn zelf eigenlijk ook bang. Dat betekent als kerk dat we wel naar ze toe moeten gaan. Voorspellingen over groei van Islam worden steeds naar beneden bijgesteld. Groeit nu nauwelijks dus. Scheuren in het huis van de Islam.

Kunnen moslims een land noemen wat hun idealen benaderd?

Er zijn wel pogingen, maar elke keer gaat dit mis. Iran heeft een islamitische overheid met geestelijken aan het bewind maar het is een hele corrupte staat geworden.

Bidden we te weinig en werkt de Heere door dit hele gebeuren heen en zijn wij de weg kwijt? De hand des Heeren moeten we hierin zien. We moeten als kerk niet meedoen met wat de massa zegt. God vraagt van ons dat we naar elkaar omzien.

Catechese: Reflector serie. Bedoeld om jongeren te helpen antwoorden te geven. + werkpakket. Helpt ons om zelf beter met het christelijk geloof bezig te zijn.

Koran: er is geen enkele overeenkomstige tekst. De Koran is een chaotische verzameling van uitspraken van Mohammed. Hij verwijst naar profeten alleen om zijn eigen gelijk te bewijzen. Hij doet dit alleen maar ten behoeve van zijn eigen positie. De Koran geeft nergens parallelle teksten. Hij had de echte Bijbel niet. Boodschap van de profeten en Mozes en de Bergrede staat niet in Koran. Je ontmoet alleen maar eigen gedachten van Mohammed. Bijvoorbeeld het offerfeest en offer van Ismaël.

We hebben hulp in de huishouding gehad. Ze leest de Koran niet meer en was weggestuurd nadat ze iemand terechtgewezen had. Ze zag dat Bijbel lezen en gebed heel veel betekende. Goed gesprek gehad maar stond heel sterk in de moslimbeleving. Gesprekken gehad en veel voor haar gebeden. Een heel open vrouw die nog steeds langskomt en waarmee je een gesprek hebt. Maar toch heel moeilijk om daar echt op in te gaan. De Koran is overigens een moeilijk boek om te lezen. Maar als ik naar de moskee toe ga en mensen aanspreek dan gevoel je: 'Ze schoppen me er uit'.

Je moet niet spreken over mijn geloof maar zeggen: de Bijbel zegt. Vruchtbaar is om met een concrete perikoop in de Bijbel te beginnen. Er is ook een Bijbel in het Turks bijvoorbeeld. God gebruikt vaak vooral dat. Ga vaak met cursisten naar de moskee. We zijn christenen en willen met elkaar spreken. Vraag wat hen beweegt. Vaak nemen ze dat aan en voor ons is dat een kans om het geloof over te brengen. Vervolgens kun je doorvragen of heikle thema's benoemen.

Iemand die een folder uitkoos in het ziekenhuis over het lijden en sterven van Jezus Christus, gaat in de hal staan en leest de folder, maar brengt hem terug omdat het over zonde gaat. Wat zat daar achter? Misschien wel dat niets menselijks hem vreemd is. Zonde is opstand tegen God. Heeft hij gelezen over de ernst van de zonde en dat het offer van Christus nodig is en dat wil hij niet. Alleen als je de zonde kunt erkennen is er hoop. Dus zeggen: denk er maar goed over na en kom gerust terug.

Allah vader van Jezus Christus? Allah heeft

op zich niets met de Islam te maken. Zegt dus in principe niets. Bijzondere van Islam is dat Mohammed in het begin van zijn leven aansluiting zocht bij Joden: er is maar één God en dat is voor hen God. Vervolgens heeft hij zijn eigen leven ervoor in de plaats gezet en zijn leer verdraait nu het beeld. Koran en Mohammed zijn er dus tussen gekomen. Ze leren dus dat de Bijbel vervalst is. Islam kan niet bestaan zonder nee te zeggen tegen het christelijk geloof. Zeg: God bestaat en zal oordelen en ze leren Hem alleen kennen door de Schrift en zijn Zoon Jezus Christus. Zij zeggen Jezus te eren maar ze miskennen wat Hij gedaan heeft. In Indonesië gebruiken ze de naam Allah wel voor God en dat recht wordt christenen ontzegd. Zeg ook: de Bijbel vertelt wie Allah is. Dat Ismaël geofferd is volgens Moslims. Dat lijkt een klein verschil maar is een levensgrote miskenning van de Bijbel.

Mohammed ging de mist in doordat hij te veel macht kreeg. Als ze hier meer macht krijgen gaat het hier ook problemen geven. Voorbeeld is de Koptische kerk die vitaler is. Overigens is de wereld ook een bedreiging voor het christendom.

Hoe kun je je verdedigen en wat mag dan? Willen we geweld gebruiken en mogen we dat? De overheid gaat niet over het geweten. Zou ook een slecht getuigenis zijn. In een COA zitten veel moslims in het bestuur en daardoor worden christenen gediscrimineerd in asielzoekerscentra. Test goed wat de motieven zijn. Als blijkt dat ze zich niet kunnen gedragen dan horen ze hier niet thuis. Spreken over Jezus mag door COA medewerkers niet verboden worden. Wanneer je daar komt mag je niet praten

Vergeet de herbergzaamheid niet ...

over Christus? Niet de taak van de overheid om geweld te gebruiken. Wel de taak om te beschermen. Wij moeten als kerk het Woord van God, hoe dan ook, uitdragen. Nodig ze uit in de kerk en praat erover om ontwortelde asielzoekers in de kerk te krijgen en investeer daarin.

Hoe kun je moslims benaderen als ze leren dat de Schrift vervalst is. De Schrift is sterk genoeg! Als de imam het zegt, zou je dat dan niet zelf eens onderzoeken? Kun je daarmee bij Jezus aankomen?

Iemand staat in Amersfoort met een kraam en de laatste tijd zie je heel veel Moslims komen met vragen. Het is een uitdaging om ze aan het denken te zetten. Veel gaan er met een Bijbel naar huis. Waren daar erg blij mee. Veel moslims zijn aan het zoeken. We hopen over twee weken 12 mensen in Amersfoort te dopen (in de Oase-gemeente).

Het was bijzonder om vanmiddag zo uitvoerig bij dit onderwerp stil te staan.

Sluiting:

Ds. Rentier laat zingen Psalm 67 vers 3. Daarna gaat hij ons voor in gebed. Vervolgens sluit de voorzitter de vergadering.

We mogen terugzien op een gezegende middag.

Ze moesten er toch wel even over nadenken: 'Kunnen jullie onderdak bieden aan een asielzoeker? Uit Iran. Uitgeprocedeerd. Anders komt hij op straat terecht! We dachten meteen aan jullie.' Maar ... waar begin je dan aan? Wie is deze man? Hoe lang zal hij blijven? Zal het wel klikken? Hoe communiceer je als je elkaars taal niet spreekt? Eindeloos veel vragen zonder antwoord. Bied je gastvrijheid? Of toch liever niet ...

Anderen staan voor de keuze om een kind in huis op te nemen. Sommige gezinnen bieden pleegkinderen een veilig en gastvrij thuis. Pleegzorg Nederland vraagt voortdurend gezinnen die zich daarvoor openstellen, want de problematiek onder kinderen is groot. De vraag is: hoe open is ons huis voor de zwakken en kleinen in de samenleving? Hoe open onze kerk?

Engelen

Gastvrijheid is zonder twijfel een deugd die hoort bij godsvrucht. Heel de Schrift getuigt daarvan. Abraham liep de vreemdelingen tegemoet die op het heetst van de dag bij hem kwamen. Hij nodigde ze uit en toonde een opmerkelijke gastvrijheid. Hij die een voorbeeld in geloof is, liet zestien kilo meel klaarmaken en een half kalf. Johannes Chrysostomus vertelde in zijn uitleg van dit verhaal dat Abraham niet wist wie hij huisvestte. Hij zei: 'Als u weet dat die vreemdelingen parasieten zijn, moet u hen

geen onderdak geven. Maar als u dat niet weet, hoe kunt u hen dan vooraf beschuldigen? Laat uw huis een plek zijn waar Christus ontvangen wordt. U hoeft niet per se een kalf te slachten. Maar voed de hongerige en geef onderdak aan de vreemdeling.' De gastvrijheid van Abraham bracht zegen, zijn open tent een beloftevolle toekomst: 'In u zullen alle geslachten op aarde gezegend worden.' Zonder dat hij het wist, verwelkomde de aartsvader hemelse gezanten. Wat als hij ze had weggestuurd?

Ook anderen betoonden die gastvrijheid. Rachab bijvoorbeeld. Zij gaf twee Israëlitische spionnen gastvrij onderdak. Een risicovolle daad, maar gedaan in geloof. Zo werd ze bewaard toen het oordeel van God haar stad trof. Ze had de mannen met vrede opgenomen, zo zegt het Nieuwe Testament (Heb. 11, 31). Haar deel was zelfs een plaats in het geslachtsregister van Jezus.

Elia werd gastvrij ontvangen door een weduwe buiten Israël. Ondanks droogte, schaarste en het feit dat ze een zoon had waarvoor ze moest zorgen, wilde zij het laatste meel en de laatste olie gebruiken om een maaltijd klaar te maken voor haar gast. Ze bood de profeet een gastvrije ontvangst, tot beschaming van het volk van God. Bij het 'gelovige' Israël was Elia niet welkom, maar wel in het huis van een heidin (Luc. 4, 25-26).

Toen zijn opvolger, Elisa, herhaaldelijk gastvrij werd ontvangen door een welgestelde vrouw in Sunem, stelde zij haar man op een gegeven moment zelfs voor een kamertje voor de profeet te maken (2 Kon. 4). Sommigen die gastvrijheid verlenen, huisvesten soms zonder dat zij het zelf weten, engelen (Heb. 13, 2).

Tegenbeeld

Een tegenbeeld van de gastvrijheid waarover Genesis 18 spreekt, staat in Genesis 19. Ja, Lot die bij de poort van Sodom zat, stond op, ging de vreemdelingen tegemoet en bood hen onderdak aan. Dat wel, maar in de avond omsingelde de gehele (!) stad zijn huis. Wat een demonische vreemdelingenhaat! Maar ook ten opzichte van Lot zelf, waarvan de mannen riepen dat hij als vreemdeling onder hen was komen wonen. Ze wilden niets liever dan die gasten van hem een lesje leren. Hun verschrikkelijke plan maakte een vreselijk oordeel los. Een vergelijkbaar verhaal staat in Richteren 19: een Leviet uit Efraïm haalde zijn vrouw op die naar haar vader was teruggekeerd. Toen hij dat had gedaan, wilde hij op zijn terugreis in Gibeon overnachten en kreeg daar onderdak bij een oude man. Maar ook hier wilden de mannen van de stad de vreemdelingen wreed vernederen.

Hoe anders werd Ruth als vreemdelinge in Bethlehem ontvangen. Uitzichtloosheid veranderde in nieuw perspectief, verdriet in vreugde, bitterheid in blijdschap, en dood in leven. De vraag dringt: zou dat ook vandaag niet het geval kunnen zijn? Zou er onder diegenen die we gastvrijheid bieden, niet een Christus kunnen zijn? Zo wel in Bethlehem. Ruth droeg de gestalte van haar verre nakomeling bij zich. God was in haar verborgen aanwezig.

Maar er is meer. Gastvrijheid was in het oude Israël een gebod (bijv. Ex. 22, 21). Opvallend is dat de wet van Mozes het gebod tot de liefde jegens de vreemdeling dik onderstreept: 'U zult hem liefhebben als uzelf.' Zelfs heel vaak spreekt het Oude Testament daarover (bijv. Lev. 19, 33-34; Deut. 10, 19).

De Israëlieten moesten eraan blijven denken dat zij zelf vreemdelingen waren geweest in Egypte en daar allerm minst gastvrijheid genoten. Ze werden wreed onderdrukt. Daarom moesten ze eraan blijven denken wat gastvrijheid waard is: 'Jullie mogen zelf geen onderdrukker worden. Jullie moeten eraan denken dat jullie zelf ook eens vreemdelingen waren.'

Waagstuk

Israël diende zich te spiegelen aan de zorg van de HERE voor vreemdelingen. Hij heeft de vreemdeling lief door hem brood en kleding te geven (Deut. 10, 18). Dat geldt juist de armen, de kwetsbaren en diegenen die aan rand van de samenleving staan. Het oude Israël moest dat in praktijk brengen jegens vreemdelingen die zich schikten in de geldende orde.

Anders lag dat voor diegenen die een bedreiging vormden voor Israël en zich destructief opstelden. De Israëlieten moesten hun identiteit bewaren tegenover vreemdelingen die hen zouden kunnen verleiden tot dienst aan vreemde goden. Daartegen moest worden gewaakt: de dienst aan de HERE sluit dienst aan andere goden uit. Gezien deze dreiging is gastvrijheid een waagstuk. Want wie is die gast die je welkom heet?

Daarom ook vraagt God geen onkritische openheid. Hij verlangt niet dat je je verstand uitschakelt. Maar wel vraagt hij van ons dat we ons verstand laten normeren door het geloof. Zo mag je met Hem het waagstuk aangaan, zoals Abraham deed. Vooral ook naar het voorbeeld van de Allerhoogste zelf. Getuigt heel de Schrift niet van zijn buitengewone gastvrijheid?

Niet alleen in het Oude Testament maar ook in het Nieuwe Testament is gastvrijheid een belangrijk thema. Een voorbeeld daarvan is wat Jezus zegt over het uitnodigen van mensen voor een maaltijd (Luc. 14, 12-14). Christus vergelijkt het koninkrijk van God met een feestmaal. Als blijkt dat veel genodigden daarvoor geen tijd willen vrijmaken, moeten bedelaars, misvormden, blinden en lammen worden uitgenodigd: 'Dwing hen binnen te komen' (Luc. 14, 15-24). De houding van de koning is gunnend ten opzichte van de zwakken en kleinen, en de mensen die leven aan de zelfkant van de samenleving. Zijn uitnodiging herinnert aan Jesaja 25: God richt op zijn berg een maaltijd aan voor alle volken. Gasten hoeven geen geschenken mee te nemen. Uit genade mogen ze aanzitten. Denk ook aan Matteüs 25, 37- 38, over diegenen die 'de minste broeders' van Jezus gastvrijheid verlenen. Denk eveneens aan het verhaal over de mannen op weg naar Emmaüs: de Gast wordt de Gastheer. Wie gastvrijheid bewijst aan Christus die in het verborgene komt, wordt zelf een gast van de Allerhoogste.

Tijdgeest

Nieuwtestamentische teksten over gastvrijheid zijn vaak verbonden met een opwekking tot liefde jegens de broeders en zusters: 'Wees in broederliefde elkander genegen, (...) bijdragend in de noden der heiligen, leg u toe op de gastvrijheid' (Rom. 12, 10 en 13). En: 'Laat de broederlijke liefde blijven. Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen geherbergd' (Heb. 13, 1-2). En: 'Heb bovenal bestendige liefde jegens elkaar, want de liefde bedekt tal van zonden.'

Wees gastvrij jegens elkander, zonder morren' (1 Pet. 4, 8-9). Deze gastvrijheid is evenals de liefde een vrucht van de Heilige Geest.

Maar wat God schenkt, blijft niet onaangevochten. De tijdgeest doet niet anders dan harten verharderen. Hij bestrijdt wat God in zijn goedheid schenkt. Mensen voeren de gedachte van autonomie hoog in het vaandel. De idee dat je de ander iets schuldig bent, staat onder druk. Iedereen is sterk gefocust op de realisatie van eigen geluk. Ook speelt angst voor het vreemde mee. Vooral als het vreemde dichterbij komt en het vertrouwde bestaan in beweging brengt. Liefde drijft de vrees uit. Maar wat als de liefde verkilt?

Doorgaans willen we wel openstaan voor diegenen die anders zijn. Hun anders-zijn trekt in zekere zin aan: een andere taal, een andere manier van kleden en andere gebruiken en gewoonten. Maar tegelijkertijd roept dat anders-zijn gevoelens van angst op. We weten niet precies wat de ander ons brengt. Die onzekerheid speelt vooral mee wanneer de ander langdurig bij ons blijft. Gemakkelijk ontstaat ergernis en afkeer.

Afwending

De afwending van wie anders is, uit zich op verschillende manieren. Bijvoorbeeld: doordat er geen tijd voor de ander beschikbaar is. We hebben doorgaans wel tijd voor wie bij ons horen, maar niet altijd of vaak niet voor diegenen die verder bij ons vandaan staan. We vinden dat we onze tijd 'goed' moeten gebruiken. We hebben geen tijd voor zaken die ons niets 'opleveren'. Tijd is geld.

Bovendien is er bij ons niet altijd plaats

voor de ander. We kunnen soms maar moeilijk een en dezelfde ruimte met hem delen. We zijn bang dat we het overzicht kwijtraken. Vooral als iemand ons bestaan binnenkomt die zich anders gedraagt. Dat geeft onzekerheid. Zijn aanwezigheid maakt dat wij minder controle hebben over onze leefsituatie. We willen die beheersbaar houden. Dan voelen we ons veilig.

De algemene trend is dan dat mensen willen terugkeren naar een bekend en vertrouwd patroon. Daarvoor zijn twee strategieën. De eerste strategie maakt gebruik van de eis van aanpassing: de ander moet zijn anders-zijn inperken zodat hij meer op ons gaat lijken. De tweede strategie maakt gebruik van uitsluiting: de vreemdeling wordt verbannen en wie anders is verstoten. Daarvan zijn voorbeelden bekend, in het groot en in het klein. Bij deze beide strategieën van ongastvrijheid wordt de ander gereduceerd tot een 'probleem'. Hij is dan iemand die de orde verstoort en onze leefsituatie voor ons gevoel onbeheersbaar maakt. Dat 'probleem' vraagt een oplossing. Die oplossing moet door de ander worden aangedragen: hij moet zich aanpassen of weggaan. Wanneer dat gebeurt, is het probleem 'opgelost'.

Die weg moet je misschien bewandelen bij mensen die zich destructief opstellen en de samenleving bedreigen door hun snode plannen. Maar die weg kun je niet bewandelen bij mensen die vluchten voor onheil en een schuilplaats zoeken. Dat zou haaks staan op het evangelie.

Openheid

De openheid voor de naaste en zijn nood waarover de Schrift spreekt, betekent alles-

behalve een verloochening van de eigen identiteit in Christus. Wie die openheid be- tracht, bewaart juist deze identiteit. Zoals ook in andere deugden blijkt in de deugd van gastvrijheid dat je als mens aan je doel beantwoordt. Een christen wordt mede door de ontmoeting met zijn naaste in nood wie hij in Christus is. De ander is in die zin een uitdaging. Hij doet een appel op de deugdzaamheid van wie daadwerkelijk de Heiland wil volgen.

Kaïn daarentegen was een voorbeeld van iemand die zijn naaste louter als gevaar zag, en niet als een uitdaging. Hij meende dat hij door de uitsluiting en de dood van zijn zwakke broeder meer ruimte kreeg, maar liep ondertussen zijn bestemming mis. Hij bleef opgesloten in zichzelf. Zijn identiteit ontleende hij aan een negatieve gedachte, namelijk dat zijn naaste, voor wie hij overigens niet bang hoefde te zijn, een bedreiging was. Daarom wilde hij hem niet in zijn omgeving hebben. Uiteindelijk loopt een dergelijke houding uit op doodslag.

Ook wij kunnen ons soms bedreigd voelen in onze eigenheid door de aanwezigheid van iemand die anders is. Onze reactie is dan dat we onze eigenheid willen beschermen. Dat kan bijvoorbeeld doordat we een vijandbeeld schetsen of de ander tot een zondebok maken. Soms gaat de zorg om bescherming van de eigen identiteit gepaard met demonisering van de ander.

De kerk daarentegen kan niet om gastvrijheid heen. Ze wil dat ook niet. Alleen al omdat deze voortreffelijke gave hoort bij het mens-zijn en samenleven zoals God dat heeft bedoeld. Nergens kan menselijk leven en samenleven opbloeien zonder die deugdzaamheid. Hoe zou een christen, die bekend

is met God en zijn Woord zich daarvan dan kunnen afkeren?

Dan moeten er soms nog wel vooroordelen worden afgebroken. Het wegdoen van een ingeslepen oordeel of een veroordeling die niet gestaafd is door een werkelijke stand van zaken, doet soms pijn. Daar is ook moed voor nodig. Maar het is toch nodig.

Spiegelen

Voor een ontmoeting met diegenen die anders zijn dan wij, met asielzoekers, met kinderen die een pleeggezin zoeken, is moed nodig. Trouwens ook voor het openstellen van je huwelijk voor het krijgen van kinderen. Want wie is dat kind dat wordt verwacht? Maar God heeft die moed beloofd aan wie leeft vanuit zijn gaven. De Here opent voor al de zijnen een weg vanuit onverschilligheid ten opzichte van de naaste naar betrokkenheid, vanuit eigenbelang naar vrijgevigheid, vanuit angst naar gastvrijheid.

Kan dat dan? Gastvrijheid oefenen en tegelijkertijd je eigen identiteit bewaren? Gastvrijheid maakt kwetsbaar. Het is en blijft een waagstuk. Daarbij past een zekere terughoudendheid. Daarvoor hoeven we ons niet te schamen. God vraagt niet dat we opgaan in naïviteit. Maar ondanks het feit dat het een waagstuk is, en dat we daarbij nuchter moeten zijn en blijven, is het toch zonder meer noodzakelijk dat de kerk in deze tijd de betekenis van gastvrijheid herontdekt, juist in een wereld die steeds killer wordt.

De deugd van gastvrijheid is een gave, maar kan ook worden ontwikkeld, bijvoorbeeld door te zien naar mensen die deze deugd verstaan. Je kunt je aan hen spiegelen: hel-

den van het geloof die in de Schrift worden getekend, maar ook mensen vandaag.

Wat deed het echtpaar uit het begin van het verhaal? Zij konden geen 'nee' over hun lippen krijgen: 'Jezus zei dat je de vreemdeling moet herbergen. Als christen hoor je de overheid te gehoorzamen, maar zodra beleid onmenselijk is, sta ik mijzelf toe de grenzen op te zoeken', zei de gastheer. Zo bood het echtpaar een met uitzetting bedreigde moslim onderdak zonder hem één keer te hebben gezien. 'We zijn niet arm, we zijn niet rijk. Er kan er altijd wel iemand bij. Dan schik je wat in.' De goddelijke zegen voor dit huis en deze uitgeprocedeerde Iraanier bleef niet uit.

Dr. D. J. Steensma is deeltijdpredikant in de gemeente van Feanwâlden. Dit artikel is een bewerking van een lezing gehouden tijdens een districtsvergadering van de mannenverenigingen van de kring Friesland op maandag 30 november 2015.

Vragen staat vrij

Een lid van een M.V vroeg

De vijf boeken van Mozes worden ook wel Pentateuch genoemd.

In oude en Nieuwe Testament wordt steeds naar Mozes verwezen.

Mozes wordt gezien als de schrijver van deze boeken.

Bepaalde gedeelten zijn hiervan uitgezonderd

Het is niet waarschijnlijk dat Mozes zijn eigen dood beschreven heeft.

In het verleden is hier veel kritiek op geweest.

Heeft Mozes deze boeken wel geschreven?

Heeft koning Josia dit gedaan of is dit in de ballingschap gebeurd?

Moeten we aan een bronnentheorie denken?

Wat men verontrust is dat er tegenwoordig ook uit CGK-kring gesuggereerd wordt dat ze in de ballingschap geschreven zijn.

Kunt u hier wat over schrijven in de Saamwerker? Met hartelijke broedergroeten.

Het is een onderwerp waar al heel veel over geschreven is. Wie heeft de Pentateuch geschreven? Pentateuch(Grieks) betekent: 5-delig. Het zijn de eerste 5 boeken van de Bijbel.

Het Hebreeuws heeft hiervoor Thora, onderwijzing.

Ze worden vaak aangehaald in het O.T als boeken van Mozes. Ook door Jezus en de apostelen. Zelfs spreekt het O.T .over één

boek van Mozes en de wet van Mozes (Ezra 6 en 7)

Heel duidelijk staat in Deut.31:9 en 29 dat Mozes zelf die geschreven heeft. Te wijzen is ook op Ex.17:14 waar de Heere opdracht geeft aan Mozes om wat hij meemaakte in een boek te schrijven. Ook Num.33:2: Mozes schreef de woestijntocht op van plaats tot plaats. Toen de Schriftkritiek opkwam kwam Mozes als schrijver steeds meer op de achtergrond. Men ging er vanuit dat de Pentateuch door verschillende auteurs geschreven was.

De Pentateuch zou hoofdzakelijk geschreven zijn in de tijd van de ballingschap.

Men ging steeds meer allerlei bronnen als oorsprong van deze boeken benoemen. Zo maakt men onderscheid tussen de Jahwist en Elohist (Gedeelten uit de Schrift waar steeds over Jahweh gesproken wordt en andere gedeelten waar er over de Godsnaam Elohim geschreven wordt) en de lijst van bronnen werd steeds groter.

Iemand schreef: de Bijbelteksten werden soms zo steriel en vergaand in lagen en bronnen uiteengelegd en totdat er geen leven meer in zat (Dr. Dekker van de TUA). Steeds komen theorieën over het eigenlijke ontstaan van de Pentateuch in een nieuw jasje weer te voorschijn. Nu gebeurt dat ook wel met aanhangers van 'de Bijbel literair'. Een methode die vooral de dichtkunst in de Bijbel benadrukt, maar ook veel verhalen plaatst in de tijd van de ballingschap.

In de ballingschap zouden de verhalen van Jakob geschreven zijn als bemoediging en herkenning voor de ballingen. Die suggestie kun je ook bij de onzen wel eens tegenkomen.

Ik kan er inkomen dat de verhalen van de

aartsvaders bemoedigend kunnen zijn in de periode van de ballingschap, daarvoor zijn ze ook gegeven, maar niet dat zij hun ontstaan vinden in de ballingschap. Dan verdwijnt de historie door het overbenadrukken van de dichtkunst.

Niemand minder dan Christus heeft meerdere keren de Pentateuch geciteerd als van Mozes afkomstig. Laten we bv. niet vergeten dat Mozes een groot geleerde is geweest met gaven van God ontvangen, middels zijn opleiding aan het Egyptische hof. De verhalen werden mondeling overgeleverd en van de troubadours weten we o.a. dat zij soms een heel boek uit het hoofd voordroegen. Mensen hadden vroeger, zeker als het ging om de heilsgeschiedenis, een ijzersterk geheugen.

Een ander punt is dat het oorspronkelijk door Mozes geschrevene, de eeuwen door aangevuld en qua taal hier en daar gewijzigd zal zijn. Ergens is er een eindredactie geweest. Maar ook dat is gebeurd onder de leiding van de Heilige Geest. Inderdaad het bericht bv. over Mozes dood heeft hij zelf niet beschreven. Al zijn er ook die menen dat hij dat al van tevoren profetisch geschreven heeft, maar dat is niet zo aannemelijk.

Maar al lange tijd vóór de ballingschap was het boek Deuteronomium bekend.

Koning Josia gebruikte het voor de Reformatie die onder zijn leiding tot stand mocht komen.

Jeremia en Hosea verraden gedachten uit het boek Deuteronomium.

Nodig is voor het lezen van heel de Bijbel en ook voor de boeken van de Pentateuch het belijden van de inspiratie en de verlichting van de Heilige Geest.

Wanneer ontkend wordt dat de schrijvers door de Heilige Geest geïnspireerd zijn krijgen we heel andere visie op de Schrift. Dan wordt het: niet de Bijbel Gods Woord, maar Gods Woord staat in de Bijbel. Of om het met andere woorden te zeggen: In de Bijbel lezen we hoe mensen over God dachten in plaats van hoe God over de mens denkt.

Het blijve ons houvast: Al de Schrift is van God ingegeven en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is (2 Tim.3:16).

